

МИЛЕ МАРКОВСКИ
ОБЛАЧНАТА ПЛАТНОХОДКА

chitanka.info

Стори ми се, че планината мигом отстъпи.

И продължаваше да се отдръпва с насълзени очи и мокри сиви коси.

Много облаци в бели чували пълзяха по дърветата и се разплакваха като сирачета.

Изправих се на малката площадка на стръмната скала.

Как да догоня другата планина, другата гора?

Там се чуваха гласове на пеещи брадви.

Може би дърварите знаят пътя към Слънцето?

Отрязах кора от най-близкото дърво. Отрязах и няколко парчета от облаци. Направих четири колелета. От кората сътворих корито и кормило.

Построих облачна платноходка с дървено кормило.

Качих се и заплувах между дърветата и облаци. Те ме поздравяваха, като снемаха шапки.

Червен див крин кацна на облачната платноходка.

Ръкувахме се. Усмихнахме се: кринът с детска усмивка, аз — с усмивка на цвете.

Ала платноходката изведнъж пропадна. С крина се хванахме за ръце.

Попаднахме в безвъздушен простор.

Кринът отвори чадърче. Валеше дъжд.

Над един облак се извисяваше зелена глава на бор. Той разтърси коси и ни поздрави — двамата храбри облакоплувци.

Плавно се спуснахме на другата планина.

Дивият крин завърза платноходката до едно дърво.

Тръгнах към дърварите.

Кринът постла червеното си халище.

Но дърварите вече си бяха отишли...

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.